

וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ. (ויקרא ג) רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אֹמֵר, כְּתִיב (במדבר ז) עֲשֶׂה עֲשֶׂה הַכֹּהֵן
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשֶׂה עֲשֶׂה לְמֵאֵי קָא אַתִּיא.
 אֵלָּא, עֲשֶׂה לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. וְעֲשֶׂה לְמַתָּן
 תּוֹרָה. עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
 וְעֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת בְּמַתָּן תּוֹרָה. בְּמֵאֵי קָא מִיִּירִי.
 בְּגִין דְּעֲלָמָא לֹא אַתְּבְּרִי אֵלָּא בְּגִין אֹרִייתָא,
 וְכָל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְתַעֲסְקִי בְּאֹרִייתָא, עֲלָמָא
 מְתַקְיָמָא. וְכָל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְתַבְּטְלִי
 מְאֹרִייתָא, מַה כְּתִיב, (ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי
 יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי.

תָּא חֲזִי, עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
 כְּדַתְנָן בְּעֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם.
 עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת לְמַתָּן תּוֹרָה, אֵלּוּ עֲשֶׂרֶת
 הַדְּבָרוֹת. כְּתִיב (שמות כ) אֲנֹכִי יי' אֱלֹהֶיךָ. וְכְתִיב
 בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית (בראשית א) יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר.
 דָּא מְהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף י"ב
 ע"א) אוֹר אֶקְרִי, דְכְתִיב, (תהלים כז) יי' אוֹרִי וְיִשְׁעִי
 מִמִּי אֵירָא וְגו'.

כְּתִיב (שמות כ) לֹא יְהִיֶּה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל
 פְּנֵי. וְכְתִיב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, (בראשית
 א) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְגו'. יְהִי רְקִיעַ, אֵלִין
 יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינֻן חוּלְקָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דְּאֶחָדִין בְּהֵוָה אַתְרָא דְאֶקְרִי שְׁמַיִם. וְהֵינֵנו
 רְזָא, דְּזְמַנָּא חָדָא שְׂאֵל רַבִּי יִיסָא סָבָא לְרַבִּי
 אֶלְעָאִי, אָמַר, הָא שְׂאֵר עַמִּין יְהֵב לוֹן קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְרַבְרַבִּין מְמַנָּן שְׁלִיטִין, יִשְׂרָאֵל בְּאֵן
 אַתְרֵי יְהֵב לוֹן. שְׁלַח לִיָּהּ, וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרְקִיעַ הַשְּׁמַיִם, וְשִׁפִּיר שְׁלַח לִיָּהּ.

בְּתוֹךְ הַמַּיִם, בֵּין מְלֻוְלֵי אֹרִייתָא. וַיְהִי מִבְּדִיל
 בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דְּאֶקְרִי בְּאֵר מַיִם חַיִּים. וּבֵין עֲבוּדָה זָרָה,
 דְּאֶקְרִי (ירמיה ב) בּוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים וְגו'. דְּאֵינֻן מַיִם

וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ. רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אֹמֵר, כְּתוּב (במדבר
 ז) עֲשֶׂה עֲשֶׂה הַכֹּהֵן בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ. עֲשֶׂה עֲשֶׂה, לְמַה זֶה
 בָּא? אֵלָּא עֲשֶׂה לְמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, וְעֲשֶׂה לְמַתָּן תּוֹרָה.
 עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, וְעֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת בְּמַתָּן
 תּוֹרָה. בְּמַה זֶה מְדַבֵּר? מִשּׁוּם
 שְׁהַעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֵלָּא בְּשִׁבְלֵי
 הַתּוֹרָה, וְכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל
 עוֹסְקִים בְּתוֹרָה, הָעוֹלָם מְתַקֵּים.
 וְכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְתַבְּטְלִים
 מִתּוֹרָה, מַה כְּתוּב? (ירמיה לג) אִם
 לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֲקוֹת
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי.

בָּא רָאָה, עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּפִי שְׁשִׁנִּינוּ
 בְּעֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם.
 עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת לְמַתָּן תּוֹרָה, אֵלּוּ
 עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. כְּתוּב (שמות ב)
 אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכְתוּב בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, (בראשית א) יְהִי אוֹר וַיְהִי
 אוֹר. אֲמוּנַת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הַזֶּה נִקְרָאת אוֹר, שְׁכַתוּב (תהלים
 כז) ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵירָא וְגו'.
 כְּתוּב (שמות כ) לֹא יְהִיֶּה לָךְ אֱלֹהִים
 אַחֲרַיִם עַל פְּנֵי. וְכְתוּב בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, (בראשית א) יְהִי רְקִיעַ
 בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְגו'. יְהִי רְקִיעַ - אֵלּוּ
 יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם חֻלְקוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, שְׂאוּחֲזִים בְּאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׁנִקְרָא שְׁמַיִם. וְהֵינֵנו הַסּוּד,
 שְׁפַעֵם אַחַת שְׂאֵל רַבִּי יִיסָא סָבָא
 לְרַבִּי אֶלְעָאִי, אָמַר, הָרִי אֵת שְׂאֵר
 הָעַמִּים נָתַן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְגְדוּלֵים מְמַנִּים שְׁלִיטִים, וְאֵת
 יִשְׂרָאֵל בְּאֵיזָה מְקוּם נָתַן אוֹתָם?
 שְׁלַח לוֹ, וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ
 הַשְּׁמַיִם. וַיִּפֶּה שְׁלַח לוֹ.

בְּתוֹךְ הַמַּיִם, בֵּין דְּבוּרֵי הַתּוֹרָה.
 וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם - בֵּין
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִקְרָא בְּאֵר
 מַיִם חַיִּים, וּבֵין עֲבוּדָה זָרָה

שְׁנֵי קְרָאִים (ירמיה ב) בארת נְשַׁבְּרִים וְגו', שְׁהֵם מִיָּם הַמָּרִים, מִיָּם עֲכוּרִים, מְכַנְּסִים, סְרוּחִים וּמְטַנְּפִים, וְעַל כֵּן יִשְׁרָאֵל הַקְּדוּשִׁים מְבַדִּילִים בֵּין מִיָּם לְמִיָּם.

כְּתוּב (שמות כ) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, (בראשית א) יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד. בֹּא וְרָא, כָּל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשֶׁקֶר, כְּאִלוּ הַפְּרִיד אֶת הָאֵם מִמְּקוֹמָהּ לְמַעַלָּה, וְהַפְּתִירִים הַקְּדוּשִׁים אֵינָם מִתְּיַשְׁבִּים בְּמְקוֹמָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי טז) וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֲלוֹף. וְאֵין אֲלוֹף אֵלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכָתוּב יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד, אֵל תִּשִּׁים פְּרוּד בְּגִלְל שְׁבוּעַת שֶׁקֶר. אֵל מְקוֹם אֶחָד, פְּרָאוּי בְּמְקוֹם אֶמֶת, וְלֹא בְּמְקוֹם אַחֵר לְשֶׁקֶר. וּמָה הַשֶּׁקֶר? הוּא שֶׁהוֹלְכִים הַמַּיִם לְמְקוֹם אַחֵר שְׂאִינוֹ שְׁלֵהֵם.

כְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב. מִתִּי מִתְגַּדְּלֵת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה וּמִתְעַטְרֵת בְּעֵטְרוֹתֶיהָ? הֲוֵי אוֹמֵר, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁהָרִי אֵז מִתְחַבֵּרֵת הַפֶּלֶה (הַגְּבִירָה) עִם הַפֶּלֶף לְהוֹצִיא דְשָׂאִים וּבְרֻכּוֹת לְעוֹלָם. כְּתוּב כִּבְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, יְהִי מְאֹרֵת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם. מָה זֶה אוֹמֵר? אֵלָּא אֵלֹהֵי הַמְּאֹרֹת, זֶהוּ אָבִיךָ וְאִמְךָ. אָבִיךָ זֶה הַשֶּׁמֶשׁ. אִמְךָ זֶה הַלְּבָנָה. וְאֵין שֶׁמֶשׁ אֵלָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכְּתוּב (תהלים פד) כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין לְבָנָה אֵלָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּתוּב (ישעיה ט) וַיִּרְחַף לֹא יֵאֱסֹף, וְעַל כֵּן הַכֹּל אֶחָד.

כְּתוּב לֹא תִרְצַח, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְאֵתָּה אֵל תִּהְרַג אָדָם

הַמָּרִים, מִיָּם עֲכוּרִין, מְכַנְּסִים, סְרוּחִים וּמְטַנְּפִים. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין מְבַדִּילִין בֵּין מִיָּם לְמִיָּם.

כְּתוּב (שמות כ) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, (בראשית

א) יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד. תֹּא חֲזִי, כָּל מְאֵן דְּאוּמֵי בְּשִׂמְא קְדִישָׁא לְשִׁקְרָא, כְּאִילוּ פְרִישׁ אֵימָא מֵאֲתַרָּה לְעִילָא. וְכָתִירִין קְדִישִׁין לֹא מִתְיַשְׁבִּי בְּדוּכְתִיָּהוּ, כְּמָה דְאֵת אֶמֶר, (משלי טז) וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֲלוֹף. וְאֵין אֲלוֹף אֵלָּא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכָתוּב יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד, לֹא תִשָּׂא פְרוּדָא, בְּגִין אוּמָאָה דְשִׁקְרָא. אֵל מְקוֹם אֶחָד, כְּדָקָא חֲזִי בְּאֲתַר דְקִשׁוּט, וְלֹא בְּאֲתַר אַחֲרָא לְשִׁקְרָא. וּמֵאֵי שִׁקְרָא. הוּא דְאֵזְלִין מֵיָּא לְאֲתַר אַחֲרָא, דְלֹאוּ אִיהוּ דִילִיָּה.

כְּתוּב (שמות כ) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב. אֵימִתִּי אֲתַרְבִּיאַת אֲרַעָא קְדִישָׁא וְאֲתַעְטְרֵת בְּעֵטְרָהָא, הֲוֵי אוֹמֵר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, דְּהָא כְּדִין אֲתַחַבֵּרֵת כְּלָה (נ"א מְסֻרוּתָא) בְּמִלְפָּא, לְאַפְקָא דְשָׂאִין וּבְרַפְּאָן לְעִלְמָא.

כְּתוּב כִּבְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, יְהִי מְאֹרֵת בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם. מֵאֵי קָא מִיְיָרִי. אֵלָּא אֵלִין מְאֹרֹת, דָּא הוּא אָבִיךָ וְאִמְךָ. אָבִיךָ, דָּא שֶׁמֶשׁ. אִמְךָ, דָּא סִיְהָרָא. וְאֵין שֶׁמֶשׁ אֵלָּא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא, דְכָתוּב, (תהלים פד) כִּי שֶׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלִית סִיְהָרָא אֵלָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְכָתוּב, (ישעיה ט) וַיִּרְחַף לֹא יֵאֱסֹף, וְעַל דָּא כֹּלָא חַד.

כְּתוּב לֹא תִרְצַח, וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,

ישרצו המים שרץ נפש חיה, ואנת לא תקטול בר נש, דאקרי הכי, דכתיב ויהי האדם לנפש חיה. ולא תהוו פדגים הללו, דרבבבי בלעי לזוטרי.

שנקרא כף, שפתוב ויהי האדם לנפש חיה. ואל תהיה כדגים הללו, שגדולים בולעים את הקטנים.

בתיב לא תנאף, וכתוב במעשה בראשית, תוצא הארץ נפש חיה למינה. מפאן אוליפנא, דלא ישקר בר נש באנתו אחרא דלאו איהי בת זוגיה. ועל דא כתיב, תוצא הארץ נפש חיה למינה, דלא תוליד אתתא אלא ממינה, ומאן איהו מינה, דא בן זוגיה.

כתוב לא תנאף, וכתוב במעשה בראשית, תוצא הארץ נפש חיה למינה. מפאן למדנו שלא ישקר אדם באשה אחרת שאינה בת זוגו, ולכן כתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, שלא תוליד אשה אלא ממינה, ומיהו מינה? זה בן זוגיה.

בתיב לא תגנוב, וכתוב במעשה בראשית, ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע. מה שנתתי לכם וצויתי לכם, יהיה לכם, ואל תגנובו מה שהוא של אחר.

כתוב לא תגנוב, וכתוב במעשה בראשית, ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע. מה שנתתי לכם וצויתי לכם, יהיה לכם, ואל תגנובו מה שהוא של אחר.

כתוב לא תענה ברעך עד שקר, וכתוב במעשה בראשית, ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו. מאן דהוא בדיוקנא דמלפא, לא תסהיד ביה שקר. ומאן דאסהיד שקר בחבריה, כאילו אסהיד לעילא.

כתוב לא תענה ברעך עד שקר, וכתוב במעשה בראשית, ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו. מי שהוא בדיוקן המלך, אל תעיד בו שקר. ומי שמעיד שקר בחברו, כאלו העיד למעלה.

בתיב לא תחמוד אשת רעך, וכתוב במעשה בראשית, לא טוב היות האדם לבדו זוגו. הא בת זוגך לקבלך, ועל דא לא תחמוד אשת רעך.

כתוב לא תחמוד אשת רעך, וכתוב במעשה בראשית, לא טוב היות האדם לבדו זוגו. הרי בת זוגך פנגדך, ולכן לא תחמוד אשת רעך.

והיינו עשרה מאמרות למעשה בראשית, ועשרה מאמרות למתן תורה. ויהיננו דכתיב, (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. אתקלו כחדא בשקולא חדא. ובגין כף קאים עלמא, ואשתכח ביה שלמא. ועל דא, ואם זבח שלמים קרבנו, לקיימא עלמא בשלמא. ולא עוד, אלא דמכפר על מצות עשה, ועל מצות לא תעשה, בגין לאטלא שלום על כלא.

והיינו עשרה מאמרות למעשה בראשית, ועשרה מאמרות למתן תורה. ויהיננו שפתוב (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש. נשקלו כאחד במשקל אחד, ומשום כף עומד העולם ונמצא בו שלום. ועל כן, אם זבח שלמים קרבנו, להעמיד העולם בשלום. ולא עוד, אלא שמכפר על מצוות עשה ועל מצוות לא תעשה, כדי להטיל שלום על הכל.

כתוב (איוב כה) המשל ופחד עמו

בתיב (איוב כה) המשל ופחד עמו עושה שלום במרומו, האי קרא אוקמוה

חברייא. אבל המשל, דא (דף י"ב ע"ב) אברהם, דכתיב ביה (בראשית כג) נשיא אלהים אתה בתוכנו, וכתיב (בראשית יב) ואברכהך ואגדלה שמך. ופחד, דא יצחק. דכתיב, (בראשית לא) ופחד יצחק היה לי. (איוב כה) עושה שלום במרומו, דא יעקב. דכתיב, (מייכה ז) תתן אמת ליעקב, וכתיב (זכריה ח) והאמת והשלום אהבו. דאמת ושלום קשיר דא בדא. ועל דא הוא שלימותא דכלא.

ושלמים שלימותא הוא, ושלמא דכלא. ומאן דאקריב שלמים אסגי שלמא בעלמא. יעקב איהו עביד שלום, כמה דאמרן. בגין דאחיד להאי ולהאי. ושלמים אחידן במצות עשה, ובמצות לא תעשה, בהאי סטרא, ובהאי סטרא. ועל דא אקרי שלמים. ורזא דמלה, דכתיב, (בראשית כה) ויעקב איש תם: גבר שלים. שלים לעילא, ושלים לתתא. דבר אחר (איוב כה) המשל דא מיכאל. ופחד דא גבריאל. דא יסודא דיליה ממיא ודא יסודא דיליה מאשא וקודשא בריך הוא עביד שלמא בינייהו דכתיב, (איוב כה) עושה שלום במרומו.

רבי אחא אמר, פתיב (ויקרא ז) אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה וגו'. מאי קא מיירי. כמה דאת אמר, (ויקרא ה) והתודה אשר חטא עליה, עליה דייקא. ועל דא חלת מצות וגו'. וחלת מצות, הא אוקמוה, ועל מה אתיא. מצת וחלת פתיב חסר, בגין דחטא עליה.

תאני רבי חייא, פתיב על זבח תודת שלמיו, דא שלימו דכלא. שלמיו: תרי. תודה, אתיידע. אמר ליה רבי יהודה, תודה ידיע, תרין ויין, ו'ו דהיינו שלמיו,

עשה שלום במרומו. הפסוק הזה פרשהו החברים. אבל המשל - זה אברהם, שכתוב בו (בראשית כג) נשיא אלהים אתה בתוכנו, וכתוב (שם יב) ואברכהך ואגדלה שמך. ופחד - זה יצחק, שכתוב (שם לא) ופחד יצחק היה לי. עשה שלום במרומו - זה יעקב, שכתוב (מייכה ז) תתן אמת ליעקב, וכתוב (זכריה ח) והאמת והשלום אהבו. שאמת ושלום קשורים זה עם זה, ולכן הוא שלמות הכל.

ושלמים הוא שלמות, והשלום של הכל. ומי שמקריב שלמים, מרבה שלום בעולם. יעקב עשה שלום, כמו שאמרנו, משום שאחז את זה ואת זה. ושלמים אחוים במצות עשה ובמצות לא תעשה, בצד הזה ובצד הזה, ועל פן נקרא שלמים. וסוד הדבר - שכתוב (בראשית כה) ויעקב איש תם, איש שלם, שלם למעלה ושלם למטה. דבר אחר המשל (איוב כה) - זה מיכאל. ופחד - זה גבריאל. זה יסודו ממים, וזה יסודו מאש, והקדוש ברוך הוא עושה שלום ביניהם, שכתוב (שם) עשה שלום במרומו.

רבי אחא אמר, פתיב (ויקרא ז) אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה וגו'. מה זה אומר? כמו שנאמר, (שם ה) והתודה אשר חטא עליה. עליה דוקא. ועל זה חלות מצות וגו'. וחלות מצות, הרי פרשה, ועל מה באה? מצת וחלת פתיב חסר, משום שחטא עליה.

שנה רבי חייא, פתיב על זבח תודת שלמיו, זו שלמות הכל. שלמיו - שנים. תודה, נודע. אמר לו רבי יהודה, תודה ידוע. שלמיו למה זה שנים? אמר לו, שני וי"ם, ו'ו שהיינו שלמיו, השלום של הכל.

שלמיו מהו תרי. אמר ליה, שלמא דכלא.